

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צו

עין משפט
נר מצוה

עב א מיי"י פ"ב
מסלכות יום
הלכה כ' סמך לאוין פ'
טושיע אה"ע סימן קט
טע"ג :
עב ב ג ד ה ו ז ח טי'
ס"ה מסלכות יום
אלכה ית סמך עשין נא
טו"ע ע"ש ס"י קע ס"טו :

הכי גרסינן אי נמי ליתא לדרב הונא כלל וברב המונא קמיפלגי :
והא אפליגי בה חדא וימנא . בהאי פירקא גופיה (לעיל דף כ"ג) דלמיר
שמואל בעניויתו לריכה גט : **מתני'** אמרו לו מהא אשך ונשא
אחותה מאביה . שלא מאמה : **ואמרו ואמרו לו מהא** . השנייה ונשא

ודלמא אחיו פוסל . והא סאמר ומאי דוחקיה לומר כן נימא
בדרב המונא פליגי ואסולה מילתא דר' יוסי ויש
לומר דלא מסביר ליה למימר דפליגי בדרב המונא משום דלמיר
בסוטה בסוף היה מביא (דף יח: ע"ב) דלית הלכה כוותיה ולא ניחא

ליה נמי לומר דפליגי בחין קידושין
תופסין ביבמה משום דלפליגי בה
חדא זימנא : **רבן** אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר . ארי"י
דמ"ד יש לו מאמר אבל גט לא
דמאמר עדיף שהוא במקום ביאה
אבל גט הוי במקום חליטה וביאה
עדיפא מחליטה דהא ביאה אמרינן
דפסיקא ליה בין בתחלה בין בסוף
אבל חליטה לא ושמואל דלמיר גט
יש לו כ"ש מאמר דיש לו :

רבי מאיר אומר עשו חליטה בן
ט' כו' . ארי"י דלר"מ יש לו
חליטה וכ"ש ביאה אבל לרבנן דוקא
ביאה גט לו אבל חליטה אין לו
ומתניסין וברייתא דלעיל דקתיב בן
ט' פוסל ע"י אחין (ב) בדרך אחד
ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא
ליה חליטה כמו ביאה דלמיר חליטה
בן ט' כגט בגדול וגט של גדול פוסל

אפי' לבסוף והא דפליגי שמואל ורבי
אלעזר בריה של הגט (גיטין דף כ"ד)
דלשמואל חליטה קטן פסולה ופוסלת
ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא
למימר דחליטה דרבנן פליגי וסבר
שמואל דרבנן פוסלת בתחלה ורבי
אלעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה

דע"כ מודה שמואל דרבנן אין לו
חליטה כלל דבפרק מנות חליטה (לקמן
ק"ה) אמתניסין דהחוללת מן הקטן
חליטה פסולה אמר שמואל זו דברי
רבי מאיר אבל חכמים ואומרים אין
חליטה קטן כלום וחליטה דר"מ נמי
ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא

קאמר הכא עשו חליטה בן ט' כגט
בגדול אלא במתני' דפ' מנות חליטה
(ג"ז ע"ב) פליגי דשמואל מוקי לה כר'
מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן :

נשא
פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והוא פוסל
החלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'
חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן
פוסלין תחלה וסוף בר"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן
ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כל"כ
ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין
פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין
על ידו בביאה במאמר בגט בחליצה וביאה דפסלה בין בתחלה

בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא
ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט וכן אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ
וסבר ר"מ יש לו גט והתניא *עשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגיטו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע אית ליה ווומר לר"ג דאמר אין גט אחד גש ה"מ בגדול אחד
גדול וקטן אחד קטן אבל גדול אחד קטן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחד
גש ה"מ בגדול אחד גדול או בקטן אחד קטן אבל קטן אחד גדול לא מהני :

מתני'
הנהיגה רב"ה

תוס' חד מקמאי
תניא עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן ט' כגט
בגדול פ' אבל לרבנן
חליצה בן ט' לא כליה
דוא רב"ה איתא בפ'
מצית חליצה דלרבנן
אין חליצה קטן כלום .
ופסבד דה"ה ליטו
שהרי גט אינו פסול
ביבמה אלא משום
חליצה כדא' פ' ר"ג
גט להוציא וחליצה
להוציא ומדגם לא
מהני חליצה נמי לא
מהני ואזני לטבעל
אודי חליצה אלמא גט לא
פסול אלא משום חליצה
וכיון דחליצת קטן לא
פסלה גיטו נמי לא
פסיל כלל . והוא דקתני
עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ולא
קתני כמאמר פסול
דמאמר אינו פוסל בסוף
וביאתו פוסל אפי' בסוף
כמאמר בגדול . ומסתברא
דלר"מ נמי דל"כ דגט
קטן [מתני'] ח"מ כשכתב
בכתב ידו אבל ע"י
עדים לא פוסל שהרי
צריך שיאמר לטפסר
כתוב ולעדים חתומי
ואין (ה) שלוחות לקטן
ובעדי מסירה נמי לא
דהא ס"ל לר"מ עדי
החיתום כרתו אבל בכתב
ידו כיון דכשר סן
התורה שהרי אם נשאת
הולך כשר פוסל לר"מ :

(ה) ע"י תוס' גיטין (דף
כ"ב ע"ב) ד"ה והא כמאמר
סביבתי וי"ל דלא נענין
שלוחות בכתיבה וכו'

ודלמא איינו פוסל אי נמי ממאי דאיתא
לדרב הונא דלמא ליתא דרב הונא כלל
וברב המונא קמיפלגי דאמר רב המונא
*שימרתיהם שוינתה אסורה ליבמה דרב אמר
הרי היא כאשת איש ומיפסלא בנות ושמואל
אמר אינה כאשת איש *ולא מיפסלא בנות
וא"נ בקדושין תופסין ביבמה קמיפלגי דרב
אמר הרי היא כאשת איש *ולא תפסי בה
קדושין ושמואל אמר אינה כאשת איש
ותפסי בה קדושין והא אפליגי בה חדא
זימנא *חדא מכלל דחברתה איתמר :

מתני' *אמרו לו מתה אשתך ונשא
אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה
מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא
אחותה מאמה ונמצאו כולן קיימות מותר
בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות
צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת
אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה
לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית
ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית
ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה; בן תשע
שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחין והאחין
פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחין
פוסלין תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום
אחד שבא על יבמתו פסל ע"י אחין באו עליה
אחין ועשו בה מאמר נחננו גט או חלצו
פוסלין על ידו : **גמ'** אמו כולדה לאו לאהר
מיתת ראשונה ניהו אמר רב ששת לאהר
מיתת ראשונה ודאי : בן תשע שנים וכו' :

בן תשע שנים ויום אחד תחלה פסיל בסוף
לא פסיל והתני רב זביר ב"ר אושיעיא
העושה מאמר ביבמתו ואח"כ בא אחין
שהוא בן ט' שנים ויום אחד עליה פסלה
אמרי *ביאה פסיל אפילו בסוף מאמר תחלה
פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והוא פוסל
החלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'
חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן
פוסלין תחלה וסוף בר"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן
ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כל"כ
ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין
פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין
על ידו בביאה במאמר בגט בחליצה וביאה דפסלה בין בתחלה

בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא
ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט וכן אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ
וסבר ר"מ יש לו גט והתניא *עשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגיטו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע אית ליה ווומר לר"ג דאמר אין גט אחד גש ה"מ בגדול אחד
גדול וקטן אחד קטן אבל גדול אחד קטן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחד
גש ה"מ בגדול אחד גדול או בקטן אחד קטן אבל קטן אחד גדול לא מהני :

פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והוא פוסל
החלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'
חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן
פוסלין תחלה וסוף בר"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן
ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כל"כ
ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין
פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין
על ידו בביאה במאמר בגט בחליצה וביאה דפסלה בין בתחלה

בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא
ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט וכן אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ
וסבר ר"מ יש לו גט והתניא *עשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגיטו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע אית ליה ווומר לר"ג דאמר אין גט אחד גש ה"מ בגדול אחד
גדול וקטן אחד קטן אבל גדול אחד קטן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחד
גש ה"מ בגדול אחד גדול או בקטן אחד קטן אבל קטן אחד גדול לא מהני :

מתני'
הנהיגה רב"ה

[לעיל פ"ה כ"ג ז"ה. גיטין
פ' סוטה יח:]

[לעיל י"ג ע"ג]

[מגילה כ"ג ע"ג]

לעיל נ"ה [ועמ"ס תוס'
לעיל נ"ה ד"ה אמרו לו]

הנהיגה רב"ה
(ה) תוס' ד"ה ר' מאיר
וכו' בן ט' פוסל ע"י
אחין כדכ"ה אחר :

[לעיל ס"ה] מ"ס מה